

Vihdoinkin kotiin!

Kirkko ennen lumen tuloa.

Ville ja Susanna Melasen lähettikirje 5 / 13.12.2018

Kylmä kausi alkoi

Viime kirjeessä kirjoitin vielä menneitä muistellen pitkästä kuumasta kesästä. Nyt on talvi koittanut lumineen ja pakkasineen eli juuri niin kuin pitää. Ensimmäisistä kunnan pakkasista pääsin nauttimaan marraskuussa Jakutskissa käydessäni. Silloin lämpötila oli päiväsaikaan parhaimmillaan eli kylmimmillään -25. Krasnojarskissa oli hiljattain päiväsaikaan kylmempää kuin -30 ja yöaikaan jo melkein -40 astetta. Krasnojarskiin ns. pysyvä lumi tuli marraskuun alussa, vaikka näyttäytyi hennosti jo syyskuun loppupuolella. Pakkasen ollessa toistakymmentä astetta ja auringon paistaessa on hienoa kulkea talvisessa metsässä tai maisemapaikalla lähellä valtavan Jenisei-joen rantaa. Olisipa enemmän aikaa tuollaisille kävelyretkille. Luminen ja kylmäkö talvikeli auringon paistaessa on jotain. Jotain erityisen hienoa on näissä Siperian olosuhteissa, vaikka monelle tämä laaja alue onkin jotain ihan muuta kuin hienoa.

Jakutsk

Kävin Jakutskissa edellisen kerran tammi-helmikuun taitteessa, jolloin pakkaslukemat olivat ihan toisilla lukemilla. Tänä vuonna tulini siis käyneeksi kahdestikin tuossa kaukaisessa kohteessa. Jakutskin uskonnollinen ryhmä rekisteröityi virallisesti syksyllä ja kokoontuu nyt ihan luvan kanssa kerrostaloasunnossa. Tämä on ilon aihe.

Matkani päätarkoituksena oli toimittaa pyhiä toimituksia Jumalan sanan saarnaamisen ohella. Maria-niminen nainen halusi liittyä kirkkomme jäseneksi ja liittää myös tyttärensä kirkon yhteyteen. Maria on käynyt muutaman vuoden ajan ryhmämme kokoontumisissa ja pitkän pohdinnan jälkeen halusi siirtyä helluntailaisseurakunnasta Inkerin kirkon yhteyteen. Hänen kohdallaan tämä merkitsi konfirmaatiota ja tyttärien kohdalla kastetta. Toimitin ensin Marian konfirmaation ja konfirmaation jälkeen tyttöjen kasteen. Tilanteesta erikoisen meidän piireissämme teki sen, että Maria halusi kasteen toimitettavan upotuskasteena. Valmistelimme asiaa jo ennalta. Totesin, että meille tämä kastetapa on mahdollinen ja Luther piti sitä hyvänä tapana sen vertauskuvallisen merkityksen vuoksi. Meillä ei kuitenkaan ole tarkkaan määritettyä kastetapaa eikä muita meillä kastettuja saa pitää kastamattomina, jos heidät on kastettu toisella tavalla. Maria ymmärsi tämän. Kerrostaloasunnon ammeessa oli juuri ja juuri tarpeeksi tilaa toimittaa 11-vuotiaiden kaksostyttöjen kaste ja siinä he tulivat liitetyiksi Kristuksen kirkon jäseniksi. Näitä toimituksia seurasi tauon jälkeen messu, jossa jakutskilaiset saivat Pyhän ehtoollisen.

Sain toimia messussa liturgina ja tulkkajana. Saarnan piti pastori Tapio Pokka Kylväjästä. Laskimme, että

tuossa messussa oli läsnä kahdeksan kansallisuutta. Paikalle tuli paljon väkeä. Päivä oli varsin siunattu ja ihmeellinen. Minulla oli aito lähetystyöntekijän tunne. Kastettiin ja saarnattiin, kuten Herramme on käskenyt. Jakutskissa meillä ei ole vielä sananpalvelijaa, joka voisi toimittaa sakramenteja. Tämä on tärkeä rukousaihe. Matkan aikana kävimme keskusteluja myös lähetystyöntekijöiden ja työn tulevaisuudesta Jakutskissa. Kiitos Jumalalle, Tapio Pokalle ja Kylväjän läheteille hyvin sujuneesta matkasta!

Koulukysymyksiä

Viljalla on sujunut koulu vaihtelevasti. Matematiikassa on tapahtunut selkeää edistymistä ja esimerkiksi englanti on säilynyt vahvana. Suurin ongelma Viljan koulunkäynnin kannalta on ollut luokanopettajan siirtyminen äitiyslomalle ja sijaisten paljous. Pahimmillaan kuukauden aikana on ollut kolme eri opettajaa tässä tehtävässä. Helmillä on sujunut opiskelu hyvin Kulkurikoulussa. Oppimistulokset ovat parantuneet ja tieto selvästi lisääntynyt. Teknisiä ongelmia on tosin ollut internet-tuntien suhteen. Uskonnotuntien opetus ortodoksisuudesta ei ole ainakaan kokonaan virheetöntä teologi-isän mielestä, mutta se on pientä kokonaisuutta ajatellen. Juhana on totutellut käymään päiväkodissa. Aamulla liikkeelle lähteminen ei ole edelleenkään aina mieluista, mutta saman ikäisten seura on hänelle mieleen.

Seurakuntaelämän tulevaisuus Krasnojarskissa

Muutimme uuteen kirkkotilaan marraskuun loppupuolella. Muutama muuttokuormallinen tavaraa kuljetettiin vanhasta paikasta uuteen ja yksi autollinen kaatopaikalle. Kummasti sitä vaan vuosien aikana kerääntyy kaikenlaista tarpeetonta tavaraa. Ensimmäinen messu uudessa paikassa vietettiin tuomiosunnuntaina. Elämme vielä varsin keskeneräisessä tilassa. Kaikenlaista tavaraa on liikaa, odotamme uutta alttaria ja sijainti ja paikka on uusi. Vielä on paljon kuuluisaa säätämistä. Olen ollut kiireinen juostessani erilaisissa virastoissa ja firmoissa. Erilaisia sopimuksia on pitänyt allekirjoittaa ja toimittaa lisää asiapapereita eri paikkoihin. Suurin puute ja ongelma tällä hetkellä on veden puute. Viimeksi viime viikolla pyydettiin toimittamaan lisää asiapapereita ja meidän käskettiin etsiä kaivo, josta vesi taloon johdetaan. Tässä prosessissa on paljon aineksia hupijuttuihin. Olemme monella tavalla vaiheessa, mutta vähitellen asiat etenevät. Yksi tulevaisuuteen liittyvä kysymys on mahdollinen toisen kerroksen rakentaminen. Siten saisimme lisätilaa ja rakentaminen olisi mahdollista nykyisten asiapapereiden valossa. Kustannuksiaahan siitä toki tulisi.

Seurakuntien virallisessa yhdistymisprosessissa on ollut tauko. Prosessiin liittyy erilaisia lainopillisia kysymyksiä. Käytännössähän olemme kokoontuneet jo vuosia saman katon alla. Nykyisen kirkkotilan omistaa Inkerin kirkko ja Pyhän Kolminaisuuden seurakunta on rakennuksen käyttäjä. Olen tuon seurakunnan kirkkoherra ja yhteisissä tapaamisissa on sovittu, että jatkan yhteisen seurakunnan kirkkoherrana jonkun aikaa.

Sana

"Katso neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel, mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme (Matt. 1:23)."

Joulu tuntuu tulevan joka vuosi entistä nopeammin ja juhla valmisteluihin ei tunnu aika oikein riittävän. Seurakuntaelämässä Krasnojarskissa on uusi tilanne ja olemme valmistautumassa viettämään joulua keskeneräisessä kirkkotilassa. Ei ole alttaria eikä vettä. On puutteita, haaveita ja toiveita. Jotakin on saatu aikaiseksi ja jotakin on vielä tekemättä. Meillä ei ole alttaria, jossa Jeesus-lapsi voisi levätä. Jeesuksen syntyessä ihmiset elivät tavallista arkea. Oikeastaan kukaan ei ollut valmis viettämään Jeesuksen syntymäjuhlaa. Syntymän koittaessa taivaalliselle kuninkaalle ei ollut edes kunnan tiloja. Hän sai syntyä tavanomaista erilaisen luomakunnan keskellä. Me emme tee joulua, vaan Kristus tekee joulun. Olimmepä me omasta mielestämme kuinka keskeneräisiä tai valmiita tahansa me emme omien tekojemme kautta valmistaa joulua. Jumala on meidän kanssamme. Hän tekee joulun. Joulu alkaa varsinaisesti siitä, kun lueimme ja kuuntelemme jouluevankeliumin. Jeesus tulee luoksemme Jumalan sanan kautta tuoden meille syntisille armon ja anteeksiantamuksen. Hän ei aseta ehtoja sille, mitä jouluna pitää syödä, miten kuusi pitää koristella ja miten pitää pukeutua.

Vapahtaja tulee luoksemme armahtakseen ja pelastaakseen meidät. Hän on pukeutunut meidät kasteessa taivaan juhla-asuun. Hän antaa ruumiinsa ja verensä juhla-ateriaksi Pyhässä ehtoollisessa. Hän julistaa armoa ja rauhaa kaikille katuville. Hän on syntynyt ja kuollut jokaisen tähden. Kaikki synnit on sovittu! Uskon tämä ja iloitse siitä elämästä, joka tuli keskuuteemme, tulee keskuuteemme ja on aina oleva luonamme Jeesuksen Kristuksen kautta. Armorikasta Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen syntymäjuhlaa!

Ville, Susanna, Helmi, Vélja ja Juhana

Sähköposti: vile.melanen@sley.fi, Internet: <http://www.sley.fi/melaset>

Kiitos tuestasi. Jumala lahjasi siunatkoon.

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Rukoilemme Krasnojarskin kirkkotilan puolesta ja kiitämme siitä!
- Rukoilemme, että saisimme kirkkoon veden
- Rukoilemme Inkerin kirkon ja alkaneen kirkkovuoden puolesta
- Pyydämme johdatusta ja viisautta lasten koulunkäyntiin
- Rukoilemme Jakutskin uskonnollisen ryhmän puolesta
- Siunausta koko Siperian rovastikunnan rakennushankkeille
- Pyydämme terveyttä ja voimia perheellemme
- Kiitämme Juhanan saamasta oleskeluluvasta